

Na podlagi 115. člena Zakona o skupnih temeljnih sistema plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. ____)

Vlada Republike Slovenije kot stranka na strani delodajalca

in

reprezentativni sindikati javnega sektorja kot stranka na strani javnih uslužbencev

sklenejo

KOLEKTIVNO POGODBO za javni sektor (KPJS)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (veljavnost)

a) Krajevna:

Na območju Republike Slovenije.

b) Stvarna:

Za državne organe in samoupravne lokalne skupnosti (v nadaljnjem besedilu: lokalna skupnost), javne agencije, javne sklade, javne zavode in javne gospodarske zavode ter druge osebe javnega prava, ki so neposredni ali posredni uporabniki državnega proračuna ali proračuna lokalne skupnosti.

Za javna podjetja in gospodarske družbe, v katerih ima večinski delež oziroma prevladujoč vpliv država ali lokalna skupnost, ta kolektivna pogodba ne velja.

c) Osebna:

Za javne uslužbence.

d) Časovna:

Kolektivna pogodba se sklepa za nedoločen čas.

II. OBLIGACIJSKI DEL

2. člen (pozitivna izvedbena dolžnost)

Pogodbeni stranki si morata z vsemi sredstvi, ki so jima na voljo, prizadevati za pravilno izvajanje kolektivne pogodbe in spoštovanje njenih določb.

3. člen (negativna izvedbena dolžnost)

Pogodbeni stranki sta dolžni opustiti vsako dejanje, ki bi nasprotovalo izvajanju kolektivne pogodbe.

4. člen (spremembe in dopolnitve ter predlog za sklenitev nove kolektivne pogodbe)

(1) Vsaka pogodbeni stranka lahko kadarkoli predlaga spremembe in dopolnitve veljavne kolektivne pogodbe ali sklenitev nove kolektivne pogodbe.

(2) Spremembe in dopolnitve kolektivne pogodbe ali sklenitev nove kolektivne pogodbe lahko na strani javnih uslužbencev predlagajo reprezentativni sindikati, ki predstavljajo zaposlene najmanj štirih celotnih plačnih skupin, pri čemer je pogoj predstavljanja celotne plačne skupine izpolnjen tudi, če predlog podajo reprezentativni sindikati, ki predstavljajo zaposlene v večini celotnih plačnih podskupin posamezne plačne skupine.

5. člen (začetek postopka za spremembe in dopolnitve ter za sklenitev nove kolektivne pogodbe)

(1) Pogodbena stranka, ki predlaga spremembe in dopolnitve veljavne kolektivne pogodbe ali predlaga sklenitev nove kolektivne pogodbe, pošlje nasprotni pogodbeni stranki obrazložen predlog priporočeno po pošti ali po elektronski poti.

(2) Nasprotna pogodbeni stranka se mora do predloga opredeliti v 30 dneh po prejemu.

(3) V primeru, da nasprotna pogodbeni stranka predloga ne sprejme oziroma se do predloga ne opredeli v 30 dneh, lahko predlagateljica uvede postopek posredovanja.

6. člen (pogajanja)

Pogajanja za novo kolektivno pogodbo ali za spremembe in dopolnitve veljavne kolektivne pogodbe se začnejo, ko ena pogodbeni stranka pošlje nasprotni pogodbeni stranki predlog nove kolektivne pogodbe ali predlog sprememb in dopolnitev veljavne kolektivne pogodbe.

7. člen
(reševanje nesoglasij oziroma sporov)

Nesoglasja oziroma spore med pogodbenima strankama, ki jih ni bilo mogoče rešiti z medsebojnimi pogajanja, pogodbeni stranki odpravljata oziroma rešujeta s posredovanjem oziroma arbitražo v skladu z določili te kolektivne pogodbe.

8. člen
(postopek posredovanja)

- (1) Postopek posredovanja je uveden, ko pogodbeni stranka vložijo predlog.
- (2) Predlagatelj posredovanja v predlogu za posredovanje predlaga neodvisnega strokovnjaka – posrednika. Nasprotna pogodbeni stranka odgovori na predlog. V primeru, da nasprotna pogodbeni stranka v roku 45 dni od prejema predloga ne odgovori na predlog ali ne soglašajo s predlaganim strokovnjakom, se šteje, da postopek ni bil uspešen.
- (3) Šteje se, da postopek ni bil uspešen tudi v primeru, da med pogodbenima strankama v roku 60 dni od uvedbe postopka ne pride do uskladitve stališč o vprašanju, ki je predmet posredovanja.
- (4) Postopek posredovanja se zaključi s pisnim sporazumom, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

9. člen
(arbitražni postopek)

- (1) V primeru, da postopek posredovanja o vprašanju, ki ga je treba urediti s kolektivno pogodbo, ni bil uveden ali uspešen, o vprašanju odloča arbitražni. Katerakoli pogodbeni stranka lahko predlaga uvedbo arbitražnega postopka.
- (2) Katerakoli pogodbeni stranka lahko predlaga uvedbo arbitražnega postopka tudi v primeru kršitve pravic zaposlenih ali pogodbenih strank. Postopek reševanja sporov pred arbitražo v takem primeru ni obvezen.
- (3) O vprašanih, za katera predpisi ne določajo, da jih je obvezno urediti s kolektivno pogodbo, lahko pogodbeni stranka predlaga arbitražni postopek zaradi ureditve vprašanja, za katerega obstaja njen medsebojni interes, da se uredi s kolektivno pogodbo ali arbitražno odločbo, le s soglasjem nasprotne pogodbene stranke.
- (4) Za odločanje o posamezni zadevi vsaka pogodbeni stranka imenuje enega člana in njegovega namestnika, predsednika in njegovega namestnika pa določita pogodbeni stranki sporazumno.
- (5) V primeru, da arbitri niso imenovani v 45 dneh ali da arbitražni ne odloči v roku 90 dni od uvedbe arbitražnega postopka, lahko katerakoli pogodbeni stranka sproži kolektivni spor pred pristojnim sodiščem.
- (6) V postopku pred arbitražo se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja delovna in socialna sodišča, ki veljajo za kolektivne delovne spore.
- (7) Arbitražni odločba se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

10. člen
(komisija za razlago kolektivne pogodbe)

(1) Pogodbeni stranki sporazumno imenujeta sedemčlansko komisijo za razlago kolektivne pogodbe, pri čemer vsaka pogodbeni stranka imenuje tri člane komisije, s soglasjem pa imenujeta predsednika komisije. Komisija se konstituira najpozneje v 60 dneh po začetku veljavnosti kolektivne pogodbe.

(2) Komisija sprejema razlage kolektivne pogodbe, ki pomenijo obvezen način uporabe njenih določb za obe pogodbeni stranki ter obvezno podlago za odločanje v sporih o pravicah in obveznostih, ki izvirajo iz te kolektivne pogodbe.

(3) Razlage komisije se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije.

(4) Razlage komisije pomenijo obvezen način uporabe določb tudi v kolektivnih pogodbah dejavnosti in poklicev, ko gre za razlago določb, ki so v kolektivnih pogodbah dejavnosti in poklicev enake, kot določbe v tej kolektivni pogodbi.

(5) Stroški dela komisije bremenijo ministrstvo, pristojno za sistem plač v javnem sektorju.

11. člen
(prenehanje kolektivne pogodbe)

(1) Kolektivna pogodba preneha veljati s sporazumom obeh pogodbenih strank ali z odpovedjo.

(2) Šteje se, da je kolektivna pogodba prenehala veljati na podlagi sporazuma obeh pogodbenih strank, če na sindikalni strani sporazum podpišejo reprezentativni sindikati javnega sektorja, ki skupaj izpolnjujejo pogoje, kot so z zakonom določeni za veljavno sklenitev kolektivne pogodbe za javni sektor.

(3) Sporazum o prenehanju kolektivne pogodbe se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

12. člen
(odpoved kolektivne pogodbe)

(1) Kolektivno pogodbo lahko vsaka pogodbeni stranka odpove priporočeno po pošti ali po elektronski poti z najmanj šestmesečnim odpovednim rokom.

(2) Odpoved kolektivne pogodbe lahko na strani javnih uslužbencev podajo reprezentativni sindikati javnega sektorja, ki skupaj izpolnjujejo pogoje, kot so z zakonom določeni za veljavno sklenitev kolektivne pogodbe za javni sektor.

(3) Po odpovedi kolektivne pogodbe lahko vsaka pogodbeni stranka predlaga sklenitev nove kolektivne pogodbe v skladu s 4. in 5. členom te kolektivne pogodbe.

(4) Odpoved kolektivne pogodbe se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. TARIFNI DEL

1. Določitev najnižjega izhodiščnega plačnega razreda za delovno mesto za posamezen tarifni razred

13. člen

(najnižji izhodiščni plačni razred delovnega mesta za posamezen tarifni razred)

Najnižji izhodiščni plačni razredi za posamezen tarifni razred so naslednji:

Tarifni razred	Izhodiščni plačni razred brez napredovanja
I	
II	
III	
IV	
V	
VI	
VII/1	
VII/2	
VIII	
IX	

Opomba: Prepis plačnih razredov, kot bodo dogovorjeni v okviru kolektivnih pogodb.

2. Primerljivost uvrstitev delovnih mest in nazivov v plačne razrede v javnem sektorju

14. člen

(1) Pogodbeni stranki sta soglasni, da se primerljivost uvrstitev delovnih mest in nazivov v plačne razrede (v nadaljnjem besedilu: primerljivost) zagotavlja v okviru plačnih stebrov in v celotnem javnem sektorju. Primerljivost se ugotavlja na podlagi analize iz 49. člena ZSTSPJS, izhajajoč iz podatkov v analizi, za katere se dogovorita pogodbeni stranki.

(2) Ministrstvo, pristojno za sistem plač v javnem sektorju, do 15. junija pošlje reprezentativnim sindikatom javnega sektorja za obravnavo na seji pogajalske komisije del analize iz tretjega odstavka 49. člena ZSTSPJS, ki se nanaša na primerljivost iz prejšnjega odstavka. Celotno analizo, ki vključuje tudi vsebino iz prejšnjega stavka, se do 15. avgusta pošlje reprezentativnim sindikatom javnega sektorja. Reprezentativni sindikati podajo mnenje na celotno analizo v skladu s tretjim odstavkom 49. člena ZSTSPJS.

3. Dodatki

15. člen (dodatek za delovno dobo)

(1) Dodatek za delovno dobo je del plače, s katerim se vrednotijo delovne izkušnje, pridobljene v celotni delovni dobi javnega uslužbenca, v obdobjih opravljanja dela v delovnem razmerju in opravljanja samostojne dejavnosti oziroma poklicnega opravljanja funkcije v Republiki Sloveniji ali v tujini.

(2) Javnemu uslužbencu pripada dodatek za delovno dobo v višini 0,33 % od osnovne plače za vsako zaključeno leto delovne dobe, ne glede na to ali je javni uslužbenec delal krajši ali polni delovni čas.

16. člen (dodatek za mentorstvo)

(1) Javnemu uslužbencu, ki je v okviru rednega delovnega časa določen za uvajanje pripravnikov, specializantov, zaposlenih na usposabljanju ali za uvajanje dijakov in študentov, ki opravljajo obvezno prakso, pripada za vsako, s programom oziroma z normativom določeno mentorsko uro, dodatek za mentorstvo.

(2) Zaposleni na usposabljanju iz prejšnjega odstavka so tisti, ki so napoteni na usposabljanje v skladu z zakoni, drugimi predpisi, kolektivnimi pogodbami ali splošnimi akti in se usposabljujejo na podlagi programa usposabljanja.

(3) Dodatek za mentorstvo znaša 20 % urne postavke osnovne plače mentorja.

(4) Dodatek se obračunava le za čas, ko javni uslužbenec opravlja delo mentorja.

17. člen (dodatek za specializacijo, magisterij in doktorat)

(1) Dodatek za specializacijo po končanem univerzitetnem izobraževanju (prejšnja v ZSTSPJS; v nadaljevanju specializacija), znanstveni magisterij ali doktorat pripada javnim uslužbencem v primeru, da izobrazba, pridobljena s specializacijo, magisterijem ali doktoratom v veljavnem aktu o sistemizaciji delovnih mest ni opredeljena kot pogoj za zasedbo določenega delovnega mesta ali za pridobitev naziva, če je specializacija, magisterij oziroma doktorat pridobljen na poklicnem področju, za katerega je javni uslužbenec sklenil delovno razmerje oziroma opravlja delo.

(2) Šteje se, da je specializacija, znanstveni magisterij ali doktorat pridobljen na poklicnem področju, za katerega je javni uslužbenec sklenil pogodbo o zaposlitvi ali opravlja delo, če je pridobljen iz smeri strokovne izobrazbe, ki se zahteva za opravljanje dela ali iz druge smeri strokovne izobrazbe, ki je po presoji delodajalca povezana z vsebino dela, ki ga opravlja javni uslužbenec.

(3) Javnemu uslužbencu pripada, ob izpolnjevanju drugih pogojev, dodatek za znanstveni magisterij oziroma za doktorat ne glede na predhodno pridobljeno izobrazbo, razen, če z magisterijem ali doktoratom nadomesti manjkajočo stopnjo izobrazbe, določeno z

aktom o sistemizaciji. Dodatek za specializacijo pripada javnemu uslužbencu le, če je specializacija opravljena po končanem univerzitetnem izobraževanju.

(4) Dodatek iz prvega odstavka je določen v nominalnem znesku, in sicer višina dodatka za specializacijo znaša 25,14 eurov, za znanstveni magisterij 39,11 eurov in za doktorat 64,24 eurov.

(5) Dodatki se usklajujejo na enak način kot osnovne plače.

(6) Dodatki za specializacijo, znanstveni magisterij in doktorat se med seboj izključujejo.

(7) V primeru, da ima javni uslužbenec več naslovov iste stopnje, mu pripada samo en dodatek.

(8) V primeru, da ima javni uslužbenec več naslovov različnih stopenj, mu pripada dodatek, ki je zanj ugodnejši.

(9) Dodatek za specializacijo, znanstveni magisterij ali doktorat ne pripada javnemu uslužbencu v primeru, da ima javni uslužbenec še enega ali več naslovov iste stopnje, kot je zahtevano v aktu o sistemizaciji za zasedbo delovnega mesta.

18. člen

(dodatka za manj ugodne delovne pogoje)

(1) Dodatka za manj ugodne delovne pogoje sta:

1. Dodatek za izpostavljenost pri delu v kontroliranem območju ionizirajočega sevanja pripada javnemu uslužbencu, ki občasno opravlja delo v kontroliranem območju ionizirajočega sevanja. Višina dodatka znaša 1,13 eura za vsako začeto uro dela v kontroliranem območju ionizirajočega sevanja.
2. Dodatek za izpostavljenost pri delu s citostatiki pripada javnemu uslužbencu, ki občasno opravlja delo s citostatiki in kontaminiranimi odpadki. Višina dodatka znaša:
 - za pripravo ali aplikacijo citostatikov ali za nego 1,13 eura za vsako začeto uro dela v teh pogojih,
 - za delo z bolniki, ki imajo aplicirane diagnostične doze izotopov 1,13 eura za vsako začeto uro dela v teh pogojih,
 - za sodelovanje pri diagnostičnih rtg postopkih 1,13 eura za vsako začeto uro dela v teh pogojih,
 - za delo s kontaminiranimi odpadki 0,55 eura za vsako začeto uro dela v teh pogojih.

(2) Kontrolirano območje virov ionizirajočega sevanja iz 1. točke prejšnjega odstavka je območje, na katerem se zahtevajo določene zaščitne mere in varnostni ukrepi, ali pa bi ti lahko bili potrebni zaradi:

- nadzorovanja normalne izpostavljenosti sevanju (obsevanosti) ali preprečevanja širjenja kontaminacije med normalnimi delovnimi pogoji in
- preprečevanja ali omejevanja obsega potencialne izpostavljenosti sevanju (obsevanosti).

Minimalne zahteve za kontrolirano območje iz 1. točke prvega odstavka tega člena so:

- ustrezna razmejitev od ostalih območij,
- omejen pristop, dovoljen le ustrezno usposobljenim osebam iz varstva pred ionizirajočimi sevanji tako, da ti lahko učinkovito izvajajo zaščitne ukrepe in omejujejo izpostavljenost ionizirajočemu sevanju. Ostali lahko vstopajo v to območje le v

spremljanju oseb, ki imajo ustrezno znanje s področja varstva pred ionizirajočimi sevanji.

(3) Kontrolirano območje pomeni, da se v tem prostoru obvezno uporabljajo posebni delovni in zaščitni postopki, saj se v prostoru nahaja vir ionizirajočega sevanja.

(4) Delovna mesta, za katera se šteje, da je delavec izpostavljen ionizirajočemu sevanju ali učinku citostatikov, določi predstojnik oziroma poslovodni organ.

(5) Dodatek pripada javnemu uslužbencu samo za čas, ko javni uslužbenec dela v manj ugodnih delovnih pogojih, zaradi katerih mu dodatek pripada.

(6) Dodatek javnemu uslužbencu ne pripada, če so manj ugodni delovni pogoji že upoštevani v okviru vrednotenja osnovne plače delovnega mesta.

(7) Dodatka iz prvega odstavka tega člena se usklajujeta na enak način kot osnovne plače..

19. člen **(dodatki za nevarnost in posebne obremenitve)**

(1) Dodatki za nevarnost in posebne obremenitve so:

1. Dodatek za čas neposrednega usposabljanja za delo v posebni policijski enoti v višini 30 % urne postavke osnovne plače javnega uslužbenca.
2. Dodatek za čas neposrednega izvajanja nalog v posebni policijski enoti v višini 65 % urne postavke osnovne plače javnega uslužbenca.
3. Dodatek za čas potapljanja potapljača v okviru usposabljanja v višini 30 % urne postavke osnovne plače javnega uslužbenca.
4. Dodatek za čas potapljanja potapljača v primeru intervencije v višini 65 % urne postavke osnovne plače javnega uslužbenca.
5. Dodatek za usposobljenost in poučevanje treh ali več po vsebini različnih predmetov v višini 3 % urne postavke javnega uslužbenca. Za usposobljenost iz prejšnjega stavka se šteje izpolnjevanje pogojev za zasedbo delovnega mesta in poučevanje posameznega predmeta, določenih s predpisi in splošnimi akti delodajalca.
6. Dodatek za poučevanje v kombiniranih oddelkih v šolah oziroma zavodih za:
 - poučevanje v oddelkih kombiniranih iz dveh razredov v višini 7 % urne postavke osnovne plače javnega uslužbenca;
 - poučevanje v oddelkih kombiniranih iz treh oziroma več razredov v višini 10 % urne postavke osnovne plače javnega uslužbenca.
7. Dodatek za delo učiteljev, vzgojiteljev, pomočnikov vzgojiteljev v bolnišničnih oddelkih vrtcev in šol v višini 7 % urne postavke osnovne plače javnega uslužbenca. Dodatek iz prejšnjega stavka pripada učiteljem, vzgojiteljem in pomočnikom vzgojitelja, ki delajo v bolnišničnih oddelkih.
8. Dodatek za izvajanje prilagojenega programa in za drugo neposredno delo v vrtcu in izvajanje prilagojenega, posebnega in vzgojnega programa in za drugo neposredno delo v šoli oziroma zavodu za:
 - delo z osebami z lažjo motnjo v duševnem razvoju, z motnjami vida, sluha, govora ter motnjami v telesnem in gibalnem razvoju, v višini 8 % urne postavke osnovne plače javnega uslužbenca;
 - delo z osebami z motnjami vedenja in osebnosti (s čustveno vedenjskimi težavami) v višini 10 % urne postavke osnovne plače javnega uslužbenca;
 - delo z osebami z zmerno motnjo v duševnem in telesnem razvoju v višini 12 % urne postavke osnovne plače javnega uslužbenca;

- delo z osebami s težjo motnjo v duševnem in telesnem razvoju v višini 15 % urne postavke osnovne plače javnega uslužbenca;
- delo z osebami s težko motnjo v duševnem in telesnem razvoju v višini 18 % urne postavke osnovne plače javnega uslužbenca.

Delovna mesta v vrtcih, šolah in zavodih za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami, na katerih javnemu uslužbencu pripada dodatek iz prve do pete alineje prejšnjega stavka, s sklepom določi minister, pristojen za šolstvo, v soglasju z reprezentativnimi sindikati.

9. Dodatek za neposredno delo z osebami z duševno, telesno ali senzorno motnjo v zdravstvenih zavodih, v posebnih in splošnih socialnih zavodih, varstveno-delovnih centrih in zavodih za usposabljanje za:
- delo z osebami z lažjo motnjo v duševnem razvoju in telesno ali senzorno motnjo v višini 8 % urne postavke osnovne plače javnega uslužbenca;
 - delo z osebami z zmerno motnjo v duševnem razvoju ali zmerno telesno motnjo v višini 12 % urne postavke osnovne plače javnega uslužbenca;
 - delo z osebami s težjo motnjo v duševnem razvoju ali težjo telesno motnjo v višini 15 % urne postavke osnovne plače javnega uslužbenca;
 - delo z osebami s težko motnjo v duševnem razvoju ali težko telesno motnjo v višini 18 % urne postavke osnovne plače javnega uslužbenca;
 - delo z osebami z demenco, za katere je potreben povečan nadzor, v višini 12 % urne postavke osnovne plače javnega uslužbenca

Dodatek iz pete alineje prejšnjega odstavka se izključuje z dodatki iz prve do četrte alineje prejšnjega odstavka. Dodatki iz prve, druge, tretje in četrte alineje prejšnjega odstavka se ne seštevajo.

Pri določitvi višine dodatka iz prve, druge, tretje in četrte alineje prvega odstavka te točke se upošteva strukturo uporabnikov oziroma pacientov po vrstah prizadetosti, kar se lahko natančneje določi s sklepom ministrov, pristojnih za zdravstvo in socialno varstvo, s soglasjem reprezentativnih sindikatov za te dejavnosti.

Zavodi in delovna mesta, na katerih javnemu uslužbencu pripada dodatek, če izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 9. točke tega člena, se določijo s sklepom ministrov, iz prejšnjega odstavka, s soglasjem reprezentativnih sindikatov za te dejavnosti.

10. Dodatek za delo na višini oziroma v globini za:

- delo na višini od 2 m do 4 m, v višini 20 % urne postavke osnovne plače javnega uslužbenca;
- delo na višini nad 4 m do 20 m, v višini 30 % urne postavke osnovne plače javnega uslužbenca;
- delo na višini nad 20 m, v višini 50 % urne postavke osnovne plače javnega uslužbenca;
- delo v alpinistični opremi ali v jamarski oziroma jamski opremi, v višini 100 % urne postavke osnovne plače javnega uslužbenca.

11. Dodatek za delo v rizičnih razmerah (območje vojne nevarnosti, nevarnosti terorističnih napadov, demonstracij, naravnih nesreč, epidemij, epizootij) v višini 65 % urne postavke osnovne plače javnega uslužbenca, pri čemer se pogodbeni stranki lahko dogovorita tudi za drugačno višino dodatka glede na različne stopnje ogroženosti, vendar ne več kot 65% urne postavke osnovne plače javnega uslužbenca.

12. Dodatek za opravljanje storitev v primerih, ko se kot prevozno sredstvo uporablja helikopter v višini 30 % urne postavke osnovne plače javnega uslužbenca.

13. Dodatek za neposredno delo z vlagatelji namere, prosilci za mednarodno zaščito, z osebami s priznano začasno zaščito in mednarodno zaščito ter tujci, ki so nezakonito v Republiki Sloveniji, nameščenimi v nastanitvenih centrih, v višini 10% urne postavke osnovne plače javnega uslužbenca.

Vlada Republike Slovenije s sklepom določi delovna mesta in nastanitvene centre, v katerih se prizna dodatek iz te točke.

(2) Dodatek pripada javnemu uslužbencu samo za čas, ko dela v nevarnih pogojih ali pod posebnimi obremenitvami.

(3) Dodatek javnemu uslužbencu ne pripada, če so nevarnost in posebne obremenitve že upoštevane v okviru vrednotenja osnovne plače delovnega mesta.

20. člen (dodatek za izmensko delo)

(1) Javnemu uslužbencu pripada dodatek za izmensko delo za delo v popoldanski in nočni izmeni. Šteje se, da javni uslužbenec dela v izmeni, ko dela v izmenah po določenem vzorcu, ki je lahko prekinjen ali neprekinjen (dopoldan – popoldan, dopoldan – ponoči, popoldan – ponoči, dopoldan – popoldan – ponoči).

(2) Če je popoldanska izmena določena z zakonom, drugim predpisom, kolektivno pogodbo ali splošnim aktom delodajalca, javnemu uslužbencu pripada dodatek za izmensko delo v popoldanski izmeni za ure, opravljene med 12. in 22. uro.

(3) Če je nočna izmena določena z zakonom, drugim predpisom, kolektivno pogodbo ali splošnim aktom delodajalca, javnemu uslužbencu pripada dodatek za izmensko delo v nočni izmeni za ure, opravljene med 22. in 7. uro.

(4) Za izmensko delo se šteje tudi redno delo v popoldanskem času, določeno z zakonom, drugim predpisom, kolektivno pogodbo, splošnim aktom delodajalca ali drugim aktom, s katerim je določen razpored dela, če se ponavlja po določenem vzorcu in če javni uslužbenec na ta dan izpolni najmanj 75% svoje redne dnevne delovne obveznosti med 12. in 22. uro. Javnemu uslužbencu v primeru iz prejšnjega stavka za ta dan pripada dodatek za vsako uro, opravljeno po 12. uri. Določba tega odstavka ne velja za javne uslužbenke, ki imajo določen premakljiv delovni čas, razen če je čas obvezne prisotnosti javnega uslužbenca določen na način, da je izpolnjen pogoj iz prvega stavka tega odstavka.

(5) Za izmensko delo v popoldanski in nočni izmeni in za redno delo v popoldanskem času pripada javnim uslužbencem dodatek v višini 7 % urne postavke osnovne plače javnega uslužbenca.

(6) Javni uslužbenci, ki delajo v izmenah po najmanj 12 ur, so upravičeni do dodatka za izmensko delo za vse ure, opravljene v izmeni, pod pogojem, da je javni uslužbenec dejansko opravil celotno izmeno.

(7) Dodatek se obračunava le za čas, ko javni uslužbenec dela v teh pogojih.

21. člen (dodatek za delo v deljenem delovnem času)

(1) Dodatek za delo v deljenem delovnem času pripada javnim uslužbencem v višini 15 % urne postavke osnovne plače javnega uslužbenca, če prekinitev delovnega časa traja dve uri ali več.

(2) Dodatek iz prejšnjega odstavka pripada javnemu uslužbencu v vsakem primeru, ne glede na to ali dela v deljenem delovnem času stalno ali le občasno.

(3) Dodatek se obračunava za vse opravljene ure v deljenem delovnem času.

22. člen

(dodatek za delo v neenakomerno razporejenem delovnem času)

(1) Za delo v neenakomerno razporejenem delovnem času se šteje delo, če je polni delovni čas javnega uslužbenca razporejen na manj kot štiri dni v tednu. Dodatek znaša 10 % urne postavke osnovne plače javnega uslužbenca in mu pripada za ure, ki presegajo osem ur dela dnevno.

(2) Za delo v neenakomerno razporejenem delovnem času se šteje tudi delo, če je polni delovni čas javnega uslužbenca razporejen na več kot pet zaporednih dni v tednu. Dodatek znaša 10 % urne postavke osnovne plače javnega uslužbenca in mu pripada za ure opravljene v šestem, sedmem in v vsakem nadaljnjem zaporednem delovnem dnevu.

(3) Dodatek iz prejšnjega odstavka pripada javnemu uslužbencu, ki je na podlagi razporeda delovnega časa dolžan opravljati delo šest, sedem oziroma več zaporednih delovnih dni. Pri tem so šesti, sedmi in naslednji dnevi lahko katerikoli dnevi v tednu.

(4) Če je delovni čas javnega uslužbenca razporejen tako, da ima v enem delovnem dnevu dve ali več prekinitev delovnega časa, ki trajajo najmanj eno uro, mu za ure dela tako razporejenega delovnega dne pripada dodatek v višini 20 % urne postavke osnovne plače.

(5) Javnemu uslužbencu pripada dodatek za delo po posebnem razporedu, za kar se šteje delovni čas, ko se prisotnost javnega uslužbenca planira za manj kot 48 ur vnaprej in ta zahteva prisotnost javnega uslužbenca ne glede na običajni delovni čas proračunskega uporabnika ter ga ni mogoče opredeliti z delovnim časom, definiranim v ostalih členih te kolektivne pogodbe.

(6) Za delo po posebnem razporedu iz prejšnjega odstavka se šteje tudi začasna prerazporeditev delovnega časa, o kateri delodajalec javnega uslužbenca obvesti manj kot 48 ur vnaprej.

(7) V primeru iz petega in šestega odstavka pripada javnemu uslužbencu dodatek v višini 20 % urne postavke osnovne plače le za dejansko opravljene ure, izven sicer njemu določenega delovnega časa oziroma izven njegovega prvotnega razporeda.

(8) V primeru, ko javni uslužbenec prejema dodatek za delo v neenakomerno razporejenem delovnem času, mu ne pripadata dodatka za izmensko delo in za delo v deljenem delovnem času.

23. člen

(dodatek za delo ponoči)

(1) Višina dodatka za delo ponoči znaša 40 % urne postavke osnovne plače javnega uslužbenca.

(2) Dodatek se obračunava le za čas, ko javni uslužbenec dela ponoči, v skladu z opredelitvijo nočnega dela iz zakona, ki ureja delovna razmerja.

11

24. člen

(dodatek za delo v nedeljo in na dan, ki je z zakonom določen kot dela prost dan)

(1) Višina dodatka za delo v nedeljo znaša 90 % urne postavke osnovne plače javnega uslužbenca.

(2) Višina dodatka za delo na dan, ki je z zakonom določen kot dela prost dan znaša 120 % urne postavke osnovne plače javnega uslužbenca.

(3) Dodatki se obračunavajo le za čas, ko javni uslužbenec dela v nedeljo in na dan, ki je z zakonom določen kot dela prost dan.

(4) Dodatek za delo v nedeljo in dodatek za delo na dan, ki je z zakonom določen kot dela prost dan, se med seboj izključujeta.

25. člen

(dodatek za delo preko polnega delovnega časa)

(1) Dodatek za delo preko polnega delovnega časa znaša 30 % urne postavke osnovne plače javnega uslužbenca.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek v primeru, ko javni uslužbenec v skladu z zakonom v posameznem koledarskem, poslovnem, študijskem oziroma šolskem letu opravi več 170 ur dela preko polnega delovnega časa, znaša dodatek za delo preko polnega delovnega časa za 171. in nadaljnje ure, opravljene preko polnega delovnega časa, 45% urne postavke osnovne plače javnega uslužbenca.

(3) Dodatek iz prvega in drugega odstavka se obračunava le za čas, ko javni uslužbenec dela preko polnega delovnega časa.

26. člen

(dodatek za pripravljenost na domu)

(1) Javnemu uslužbencu pripada dodatek za pripravljenost na domu v višini 20 % urne postavke osnovne plače.

(2) Dodatek se obračunava le za čas, ko je javnemu uslužbencu odrejena pripravljenost na domu.

5. Dežurstvo in pripravljenost na določenem kraju

27. člen

(delo v dežurstvu in pripravljenost na določenem kraju)

Čas dežurstva in čas pripravljenosti na določenem kraju se štejeta v delovni čas.

IV. PREHODNA IN KONČNI DOLOČBI

28. člen
(začetek uporabe določbe glede analize o primerljivosti)

Del analize iz 14. člena, ki se nanaša na primerljivost, se prvič pripravi v letu 2026.

29. člen
(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve te kolektivne pogodbe preneha veljati Kolektivna pogodba za javni sektor (Uradni list RS, št. 57/08, 23/09, 91/09, 89/10, 89/10, 40/12, 46/13, 95/14, 91/15, 21/17, 46/17, 69/17, 80/18, 136/22 in 12/24) in Aneks št. 1 h Kolektivni pogodbi za javni sektor (Uradni list Republike Slovenije, št. 23/09), Aneks št. 2 h Kolektivni pogodbi za javni sektor (Uradni list Republike Slovenije, št. 91/09), Aneks št. 3 h Kolektivni pogodbi za javni sektor (Uradni list Republike Slovenije, št. 89/10), Aneks št. 4 h Kolektivni pogodbi za javni sektor (Uradni list Republike Slovenije, št. 89/10), Aneks št. 5 h Kolektivni pogodbi za javni sektor (Uradni list Republike Slovenije, št. 40/12), Aneks št. 6 h Kolektivni pogodbi za javni sektor (Uradni list Republike Slovenije, št. 46/13), Aneks št. 7 h Kolektivni pogodbi za javni sektor (Uradni list Republike Slovenije, št. 95/14), Aneks št. 8 h Kolektivni pogodbi za javni sektor (Uradni list Republike Slovenije, št. 91/15), Aneks št. 9 h Kolektivni pogodbi za javni sektor (Uradni list Republike Slovenije, št. 21/17), Aneks št. 10 h Kolektivni pogodbi za javni sektor (Uradni list Republike Slovenije, št. 46/17), Aneks št. 11 h Kolektivni pogodbi za javni sektor (Uradni list Republike Slovenije, št. 69/17), Aneks št. 12 h Kolektivni pogodbi za javni sektor (Uradni list Republike Slovenije, št. 80/18), Aneks št. 13 h Kolektivni pogodbi za javni sektor (Uradni list Republike Slovenije, št. 136/22), Aneks št. 14 h Kolektivni pogodbi za javni sektor (KPJS) (Uradni list RS, št. 12/24 z dne 9. 2. 2024)

30. člen
(začetek veljavnosti)

Ta kolektivna pogodba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Parafa, dne 22. oktobra 2024

Vlada Republike Slovenije

Reprezentativni sindikati javnega sektorja

Mojca Ramšak Pešec

Branimir Štrukelj

namestnice vodje vladne pogajalske skupine

vodja Konfederacije sindikatov javnega sektorja

Jakob Počivavšek

vodja Pogajalske skupine sindikatov javnega sektorja Slovenije

